

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	„ 5.—
Tri mesece	„ 2.50
En mesec	„ 1.—

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	„ 0.75 za vrsto
Mali oglasi	„ 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Anglosaksonska politika.

Ako smo sploh kedaj dvomili, in dvomili smo mnogo o delavnosti pariške konference, danes moramo svoje prepričanje premeniti. Od štirih neplovdovitih delavcev so ostali trije, ki so delavni in celo jako delavni. Čita joč konferenčna poročila moramo danes priznavati, da pariška konferenca deluje. Le pojem te konference se je nekoliko premaknil. Oglejmo si namreč početek te mirovne konference v Parizu. Prve mesece so delovale komisije in je proučevala desetorica. Bilo je v obče delo proučevanja, do kojega so imele pravico seveda le vele-vlasti, dočim so se smeli manjši narodi komaj prikazati v komisijah. Brez dvojbe je bilo jako živahno in obžalovati je-le, da je jeden govoril preko drugega naslanjajoč se vsak na svoje močnejše prijatelje. Posledica je bila, da ni mogla ta mirovna konferenca roditi nikakega sadu. A formelao vsaj so bili zastopani vsi narodi sveta, ki so stopili v zvezo proti Nemčiji.

In danes? Kakor zmagovalci velikske borbe se dvigajo v nebo trije stebri: Wilson, Lloyd George, Clemenceau. Vse je moralo umakniti se od njih, kakoli ni priseglo na njihov politični program. Ne desetorica, ne četvorica ni mogla razvozlati vojne, pridržano je triumviratu urediti novi svetovni položaj. Kako, ne prasha nihče več. Saj je očitno, da tudi odpor velike države, kakor je Italija, ne pomaga ničesar, ampak celo vtrjuje položaj modernega triumvirata. Danes je vže več kot jasno, da je Wilsonu naravnost všeč, da ne sodeluje več Italija pri mirovnih pogajanjih. Tako ni podvrženo debelo prijateljstvo «treh stebrov» nobeni kontroli. Ti trije državniki vredè svet brezdvomno po svojem vkusu. Ta vkus je anglo-amerikanski. Analizirati ta okus se nam zdi pretežko, zadostuje, da namignemo čitateljem, kako se izraža. Poglejmo si sporno točko, ki stoji danes v središču javnega interesu, Reko.

Prvotno je bila prepuščena Jugoslaviji. A radi italijanskega prebivalstva v Reki jo zahtevajo tudi Italijani. Postala je potemtakem naenkrat sporna točka. In kaj reče k temu Wilson? Ne prisodi je ne Jugoslovninom, ne Italijanom. Vtakne si jabolko sam v žep s tem, da proglasi Reko kot prosto lukko. Zakaj pa prosto lukko? No

zato, da lahko investirajo Amerikanci in Angleži svoje kapitale, kakor so to vže davno storili. Znano je, da so takoj po določitvi premirne črte došli na Reko amerikanski in angleški kapitalisti, ki so pokupili zemljišča in stavbe, ki bodo služile za napravo obširnih ladjedelnic in skladišč.

Zato Wilson noče prepustiti Reke Italijanom, pa tudi Jugoslovanom ne, ker inace bi lahko splavali po vodi mastni dobički. No, naš Yankee kaj takega pač ne bode storil. Svoje dobičke si mora trajno in dobro zagotoviti. In prosta luka! Kak raj za kapitaliste! Neodvisna kapitalistična država v upravi kapitalistov iz Anglije in Amerike. To bo denarja in zaslužka. Kedo bode mogel konkurirati z blagom v reških skladiščih, ki imajo namen zalagati Avstrijo, Jugoslavijo, Češko in Ogersko? Sicer se bi moglo prepustiti Jugoslaviji, da bi kupčevala sama, a to bi bila brez dvojbe prevelika škoda. Bolje je pač, kakor pametujejo Amerikanci, da si Jugoslovani ne gradè nikakih trgovskih ladij. Saj jih jim lahko posodijo zavezniki svoje, ki so se z nemškimi celo pomnožile. Bojnih ladij si ni treba graditi Jugoslaviji, ker bodo izvrševale policijsko službo v jadranskih vodovjih anglo-amerikanske ladije. Mesto nekdanje črnorumene flotilje, bode križarilo po jadranskem morju mogočno anglo-amerikansko brodovje pod naslovom kakega mandata «Zveze narodov», a v resnici edinole, da prepreči vsako tekmovalstvo v svoji bližini. Nič jim ni ljubše, nič ni prišlo Anglosaksoncem priložnejše nego jugoslovansko-italijanski spor. Najbolji povod za nadzorovanje jadranskega vodovja, za proglašenje Reke kot proste luke in za zgradbo brodarskega oporišča. Tako bode Reka trajno «prosta» jugoslovanske in italijanske suverenitete, ker bode uživala anglo-amerikansko svobodo. Kaj je mar Rečanu potem narodnost. V okrilju amerikanskega orla in angleškega leva postane gospod, ker plačujejo Amerikanci in Angleži povsod ne dobro, ampak izvrstno.

Italija je vboga in obsovržena. Izčrpana od vojne nima za Anglo-amerikance nikake privlačnosti. Posebno tudi radi tega ne, ker se mora računati na to, da se Italija sama reorganizira in tako prepreči uvoz tujega kapitala. Ker ni torej kost za Anglosaksoca, se udari politiko preziranja 40 milijonskega naroda, ki je do zad-

njega vstrajal v anglosaksonski družbi. Anglosaksonec je namreč danes preračunal, da ležè njegovi bodoči dobički v državah bivše Avstrije, kamor ne more več segati nemška moč, ki je danes razbita. Zato je treba tako rahlo postopati z bivšim avstrijskim cesarjem Karlom I, zato prilizovati se istodobno Čehom, Jugoslovanom in Ogrom. Avstrijo je treba v interes Anglosaksoncev zopet oživeti, ker drugače bi ostal Anglosaksonec po vojski preveč oškodovan.

Jugoslavijo je treba pred vsem financirati, vzdržati strastno sovraštvo med Italijo in Jugoslavijo in tako onemogočiti velike trgovske stike, da, v prospeh anglo-amerikanske industrije bi kazalo celo dobro, držati Jugoslavijo v vojnem stanju v svrhu, da bi zaslužila še kaj vojna industrija. V Jugoslaviji se bodo pridno učili francoščine in angleščine in anglo-amerikansko trgovstvo se bode širilo od Vrhnike do Vardarja. Za to pa naj bodo Jugoslovani hvaležni in naj se raje vsužnijo neusmiljenemu kapitalističnemu anglo-amerikanskemu narodu nego, da bi kot svobodna in neodvisna država gledali na to, da obranijo svoj narod proti lakomnim tujcem in da iščejo dobrih razmer s svojimi sosedi. Danes vže lahko odkrito rečemo, da Italija ni nevarna nobeni državi, ker so njeni prebivalci skrajno miroljubni in željni mirovnega dela, dočim se razvija v Jugoslaviji struja, ki gode anglo-amerikanske gosli. Kot goriški Slovenci obžalujemo, da stojimo danes še daleko narazen v vnani politiki Jugoslavije, kajti reperkusije te narekovane politike občutimo danes na lastni koži in naše stremljenje za varstvo slovensko narodnosti v zasedenem ozemlju bode vedno bolj otežkočeno.

Dasi moramo danes presojati septično politični položaj, ako si hočemo biti odkritosrčni, po drugi plati ne maramo in ne moremo omahnuti, ker pričakujemo zanesljivo tudi v Jugoslaviji preobrat političnega mišljenja in nastop struje, ki bodo gledala položaj iz drugačnega stališča.

Ta politični preobrat mora priti iz one mase, ki je prenehala biti predmet politične trgovine in se zaveda silne potrebe sporazuma med vsemi narodi na svetu v znamenju socijalističnega mišljenja.

Kako se upravljajo boljševiki.

«Proglas pravic izkoriščenega delavskega prebivalstva», ki ga je razposlala svojetska republika, določa med drugim to-le: «Vsi gozdovi, rudokopi in večje vode, kakor tudi živi in neživi predmeti, vsa poljedelska podjetja so proglašena narodnim premoženjem». V treh spisih M. Gorkija glede velike revolucije v Rusiji, koje je objavil italijanski časopis «Avanti», da dokaže, kako se je uživel ta veliki pisatelj v pojmovanje nove dobe, potem ko se je otresel vseh pomislekov, najdemo tudi lep slučaj, kako se sovjetski zakoni praktično uveljavljajo. Dogodek se tiče baš «vodnega zakona» in je izboren dokaz, kake se «proglasene pravice» tolmačijo. Znano je, da se v sedanjih državah vodnih pravic ne more vsakdo posluževati, kajti imeti mora višjeoblastno dovoljenje, plačati mora takse in najemnine, kar vse dokazuje dovolj, da se smatra voda kot javna last. Gorki pa nam pripoveduje, da je njegov dogodek smešen, a gola resnica.

Tako je došla vest o ruski revoluciji v neko oddaljeno rusko vas v sibirski pustinji. Sovjetska vlada v Omsku, pod koj je spadal tudi okoliš, o kojem govorimo, je odposlala svoje emisarje povsod. V imenovano vas dojde tudi vojak bolševik, da prinese novice in navodila; ukaže sestaviti sovjet in pravi: ako smo boljševiki, moramo rekvirirati; je-li imate tu gospode? Ne tega pa nimamo, pri nas ne poznamo gospodov. «Tedaj jih je treba poiskati drugod». Gre se v neki večji oddaljeni kraj po talnike. Le-ti se obvežejo plačati večjo vsoto. Denar je torej na razpolago. A kaj naj se sedaj zgodi s tem denarjem. Ali kupiti avtomobil za sprehajalne namene? Ni ceste. Bolševik pa nasvetava: Vzemimo stroj za proizvodnjo električne luči. Kupi se stroj in se ga postavi na pripravnem kraju; reka dovaja energijo in kmalu imajo vse hiše krasno luč.

Seveda bi jo radi imeli tudi sosedge. A bolševik pravi: Ustanovite poprej pokrajinske sovjete. Vsa starešinstva v bližnjih občinah se prelevè v sovjete, a vendar niso deležni bratskega postopanja. Njih se ne pouči o skrivnosti in tudi se jim ne dovoli udeležiti se nove dobrote; vodo in stroj se monopolizira in tako se tudi sosedni boljševiki bratski izkoriščajo.

In tu se čita dobesedno: «Sosedge so iskali primerne gospode, kojim so odvzeli 60000 rubljev. S temi so zgradili šolo za otroke in odrastle, poslali so po dobrega učitelja in so dali obesiti štiri električne svetiljke. Eden naših nadzoruje, da ne puste luči proti predpisom goreti. Cela zadeva je kakor en zaklad, ker naši dobički ne bodo baš mali». Tako piše boljševiški časopis v zadevi in podaja tako jasno sliko o socijalnih razmerah v novi boljševiški državi. Nedvojbeno ima ta dogodek tudi humoristično plat, ako pomislimo, koliko stoletij je živelu vas v miru brez nikakih teženj in brez nikake pomoči. Kar naenkrat pride boljševizem, pride zastopnik nove vere in po-

kaže ljudem pot do monopola in trgovskega okoriščenja.

Istodobno pa imamo tudi pred nami jasen dokaz, da izkorišča boljševiški

komunizem javno last ravno tako, kakor današnje države, le z razliko da so večkrat izkoriščanci tudi komunisti sami.

Razgled po svetu

Mirovna konferenca.

V Italiji se premišluje in kritizira naprej. Iz časnikov ni možno posneti, ali namerava storiti vlada kak korak iz svoje reserve. Očakuje se z nervoznostjo nadaljnega razvoja. Nekateri listi presojujejo položaj jako kritično. Tako piše na pr. «Resto del Carlino»: «Vsaka ura, ki steče, je za Italijo zgubljena; državljani to vedo, a vlada, zdi se, tega ne umeva. Položaj je tak, da ga zamore pričakovanje na spravljivo besedo Wilsona ali zaveznikov le poslabšati in ne poboljšati. Česa se pričakuje? Zveza med Francijo, Anglijo in Ameriko rabi Reko za svoje finančno in trgovsko gospodstvo nad Evropo in za uresničenje svojih političnih načrtov v donavsko-balkanskem odseku, radi česar odreka odločno navzlic vsem pravnim naziranjem Reki pravico samoodločbe oziroma priklonitve k Italiji. Domišlja, da bi ameriški kongres položaj drugače presojal, je bedastoča.

Vlada ima vsled tega predseboj dve poti: ali postati anglo-saksonska kolonija ali pa v brk anglosaksonski sili prikloniti si vse, kar je bilo v londonskem paktu Italiji zagotovljeno. V prvem slučaju mora pustiti Italija Reko in Dalmacijo, v drugem slučaju pa mora anektirati Dalmacijo in Reko, koja poslednja ji pripada po narodnem glasovanju. A Orlando se mora takoj odločiti; obotavljanje prav gotovo ne premeni mnenja in razpoloženja zaveznikov, ampak premakne celo dosedanje meje tega vprašanja tako, da bode naša podreditv Ameriki in Angliji še trša in popolnejša, kedar bi podeli biti popustljivi; gospodje Wilson, Lloyd George in Clemenceau raztrežejo vse pogodbe, kedar se jim posreči utrditi svoje gospodstvo v Mali Aziji, v Afriki in na Balkanu in streti vse zapreke. Tako bode zabranjeno Italiji poiskati si sami pravice».

Drugi časopisi silijo očitno k aneksiji. Tako piše «Popolo d'Italia»: «Ako nam zavezniki ne pripoznajo londonske pogodbe in pravice do Reke, se Italija ne more vrniti v Pariz. In ako se Italija ne vrne v Pariz in otvori med tem časom zavezniki mirovna pogajanja z Nemčijo z namenom, da vresničijo njih stari načrt, namreč: pred vsem mirovni sklep z Nemčijo, potem z Avstrijo oziroma z iz Avstrije nastalimi državami, ima Italija pravico priobčiti zaveznikom, da smatra sklenjen mir ničevim in da si radi tega anektira zasedena ozemlja. Mi smo namreč naziranja, da bi bila Italija takoj zopet pozvana na konferenco, ako bi bila proglasila svojedobno aneksijo. Mislimo tudi, da vlada nikakor ne odvrča misli aneksije ampak da zavlačuje objavo tega sklepa le iz razlogov notranje politike v bojazni, da se bi te aneksije ne tolmačilo napačno».

«Corriere della sera» povdarja potrebo, da se vrnejo italijanski poslaniki v Pariz in se čudi vesti iz Rima, da ne namerava vlada udeležiti se mirovne konference, dokler ne bode zadoščeno italijanskim aspiracijam. Povdarja, kako potrebno bi bilo, da bi bili italijanski delegati navzoči pri mirovnih pogajanjih z Nemčijo. Konečno opozarja «Corriere della sera» na diplomatske nevarnosti, ki zamorejo nastati v slučaju, da bi prišlo do kakih spopadov na premirni črti in to v dobi ko je pretrgala Italija diplomatski stik s svojimi zavezniki.

Po zadnjih vestih išče Francija izhoda iz sedanjega političnega položaja. Predvidevati je toraj, da se bode politično ravnotežje zjasnilo. Ne glede na to, da se kaže Clemenceaujevo glasilo nasprotno italijanskim aspiracijam, dela večidel francoskega časopisja propagando za italijanstvo stvar.

Nekateri listi poročajo o daljših konferencah z francoskim in ameriškim poslanikom. Ni pa mogoče iz istih posneti, je-li je prišlo do kakenga sporazuma.

Med tem dohaja poročilo, da se razpravljajo med zavezniki mirovni pogoji, ki se vroče nemškimi poslanikom.

Le-ti so imeli vže prvi sestanek z zavezniškimi pooblašenci. Prvemu sestanku je načeloval Jules Cambon, bivši poslanik v Berlinu. Poleg njega so sedeli ostali člani komisije: Hardinge, White in Mapsui. Kedar so stopili nemški poslaniki v dvorano, je bil načelnik nemške misije grof Brockdorf-Rantzau vidno ganjen. A Jules Cambon ga nagovori stoji: «Gospod grof! kot predsedniku verifikacijskega odseka, imenovanemu od zveznih držav, mi je bilo naročeno, da vas skličem v svrhu, da sprejemem in pregledam Vaša pooblastila, predno preidem k razpravi, ki dovedejo, kakor moramo upati, do miru». Grof Brockdorf-Rantzau predstavi svojega tovariša gospoda Landsberga. Cambon mu istotako predstavi svoje tovariše, pregleda pooblastila, ki so bila podpisana od Eberta in Scheidemanna in mu konečno vroči pooblastila zvezniških držav, med kojimi manjkati do sedaj pooblastili poljske in italijanske države.

Iz Švice poročajo: Delavski zastopniki v nemški delegaciji so bili razočarani, ko so dobili vpogled v seznamek svojih nasprotnikov. Med temi ni niti jednega zastopnika delavskih slojev.

Korispondent socijalističnega lista «Vorwärts» piše radi tega: Odrezani smo od celega sveta. Ne dobivamo ne obiskov, ne poročil razun časnikarskih. Danes prvega maja je vsamljenost še strožja. Cela delegacija mora ostati danes od 2. do 6. popoldne v gostilni. Potem ima dovoljenje sprehajati se po parku. Iz vsega tega izhaja, da ni nikakega stika med pariškimi sodrugi in nemškimi socijalisti.

Med zadnje vspehe pariške konferenice je računati rešitev kitajsko-japonskega spora. Rešen je tudi ta spor povsem v prilog Japoncev. Wilson je odnehal od svoje prvotne zahteve, da imajo Japonci vrniti kitajcem nemško kolonijo Kiao-Ciao. Vstrajnosti Japoncev se je posrečilo prepričati Wilsona, da Japonci ne morejo pustiti te posesti Kitajcem, dokler je v veljavi pogodba, ki ste jo podpisale Anglija in Francija. Tako je zopet prodrlo načelo, ki je v očitnem nasprotju z Wilsonovimi načeli, ki obsojajo vsako nasilno gospodstvo tujih rodov in dežel.

Največja nemška vojna luka je, kakor znano, Kiel. Iz te luke je vodil kanal preko danskega polutoka, tako da je bilo Nemcem igrača obvladati «severno nemško morje» in vzhodno ali «baltičsko» morje. Radi tega ni jim bilo potreba brodariti okoli velikanskega danskega polutoka in skozi dansko-skandinavsko morsko-ožino. Triumvirat v Parizu je sklenil, da ostane odslej ta kanal pod mednarodno kontrolo.

Vsled nemirov, ki so izbruhnili 1. maja v Parizu in ki so povzročili mnogo žrtev med ljudstvom, grozijo delavci z generalno stavko v protest proti vladi, ki je hotela nasilno vdušiti socijalistične manifestacije. V zvezi s tem stoji tudi demisija tajnika delavske konfederacije na mirovni konferenci.

Nov atentat proti Clemenceauju.

Po Cottinovem napadu je policija pomnožila vse varnostne odredbe, da zabrani

vsak nov atentat na Clemenceau-ja. Tre-tjega maja popoludne je aretirala policija mladeniča, ki ga je že več dni opazovala, ker se jej že zdel sumljiv.

Pri njem so našli dolgo bodalo, kojega ro-čaj je molil mladeniču iz žepa. Isti je izja-vil, da se zove Raymond Cornillon in da je doma v neki vasi pri Parizu. Priznal je svoj namen napasti Clemenceau-ja, toda trdil je, da ga je hotel le raniti in nikakor ne umoriti. Pri njem so našli dokumente, spise in knjige, iz kojih se sklepa, da je pripadnik anarhistične organizacije. Cornillon je priznal tudi svoje zveze s Cottinom. Po zaslišanju so ga odpeljali v zapor Santè.

Prekorača premirne črte.

Srbohrvati so nepričakovano podvzeli napad proti Nemški Avstriji in iznenadene nemške čete pojsnili iz Beljaka in Celovca. Po zadnjih versteh so se pa morali po tri-dnevem, krvavem boju zopet umakniti na svojo staro črto. Pri tem so zgubili mnogo ljudi, ki so padli v boju ali so bili zajeti.

Sodi se, da je smeril ta napad na osvoji-tev dela Koroške. Danes se ne pozna še vseh razlogov, ki so dovedli Jugoslavijo do prerusenja premirnih pogojev. Znano je le, da je stremila Jugoslavija vže iz prvega početka po mestih Beljak in Celovec in sploh po zasedbi nekdaš slovenskega dela zilijske in dravske doline. Sicer se ne more prezreti pri tem tudi očividnega namena, dospeti do trbiške železnice, ki veže neposredno Italijo in Nemško Avstrijo. Zato je danes še dvomljivo, je-li bilo to vojno dejanje naperjeno proti Nemški Avstriji ali pa tudi proti Italiji. Gotovo pa je, da bi v slučaju posrečenega napada zadobili Jugoslovani v svojo oblast važne strategične točke, od koder bi zamogli ob-ladati nekaj alpskih prehodov.

Nemška Avstrija protestira proti Wilsonovi spomenici.

Iz Dunaja se poroča: Gabinetni svet je sklenil včeraj odposlati na Wilsona sledeči protest:

Predsednik Zjedinjenih držav je priobčil predsedniku italijanskega ministerstva, da odobruje londonski dogovor v kolikor za-deva isti načrtanje meje med Italijo in Nemško-Avstrijo, torej vtelesitev južne Ti-rolske v italijansko kraljestvo. Vlada Nemške Avstrije opaža v tem oziru, da je izjava predsednika Zjedinjenih držav v nasprotju z demokratičnimi načeli, ki jih je predsed-nik tekmo vojne svečano proglasil in na pod-lagi kojih se je ustavilo bojevanje. Premirje je bilo sklenjeno baš na podlagi načel, ki jih je objavil predsednik v svoji poslanici z dne 8. januarja 1918. Res je, da je bila deseta izmed štirinajstih točk Wilsonovih vsled naknadne izmenjave not prenačena, a prenačena ni bila deveta točka, ki se glasi, da se morajo določiti italijanske meje po stroju narodnih mejah, dočim opravičuje italijansko kraljestvo svoje zasedbe na Tirol-skem izključno iz strategičnega stališča.

Ta izvajanja pa nikakor ne zamorejo opravičiti priklopitve izključno nemških krajev Italiji, ker govoré proti temu dvojni razlogi. Pred vsem bi etnografična meja med Nemci in Italijani na Tirolskem odgo-varjala izključno strategičnim interesom Italije. Drugič morajo temeljem neprema-kljivega načela, ki ga je proglasil Wilson dne 4. julija 1918 na grobu Washingtona, biti rešena vsa vprašanja, bodisi teritorijalna, ekonomična ali politična, popolnoma svo-bodno od naroda, ki je neposredno intere-siran in ne na podlagi gmotnih koristi ali v korist kakega drugega naroda, ki zasle-duje drugačno rešitev v svrhu, da poveča svoji upliv in svojo silo. Kljub temu je stopila vlada Nemške Avstrije pred italijan-sko vlado s predlogi, ki bi v slučaju spre-jema zadostile v široki meri strategičnim zahtevam Italije, ne da bi bilo potreba pod-vreči italijanskemu gospodstvu južno nemško Tirolsko.

Iz Ogerske.

Preko Londona poročajo, da je sprejela ogerska vlada pogoje zaveznikov, ki zah-tevajo med drugim tudi takojšno kapitulaci-jo vlade, izročitev vsega orožja in muni-cije in zasedno mesta Budimpešte potom zavezniških čet.

Iz Prage poročajo: Uradno poročilo pravi, da nadaljujejo rumunske čete svoje prodira-nje na Oggersko kljub kapitulaciji ogerske vlade, in da niso več nego 50 km oddaljeni od Budimpešte.

Iz Amerike.

Glasom v Pariz došlih brzjavov na-merava sklicati Wilson kongres za dne 1. junija t. l.

Obtožnica proti bivšemu nemškemu cesarju.

Komisija, ki je pripravljala material za sestavo obtožnice proti nemškemu cesarju Viljemu II, je sestavila sledeči načrt ob-tožnice:

I. Zvezne države obtožujejo bivšega nemškega cesarja in sicer ne radi pregreh proti kazenskemu zakonu, ampak radi najvišjih kršitev mednarodne morale in svetosti po-godb.

II. Petero sodnikov Amerike, Francije, Anglije, Italije in Japonske tvorijo sodni dvor, ki dovoli obtožencu vse pravice za-govarjanja.

III. Holandska vlada se formalno naprosi, da izroči bivšega cesarja velesilam.

IV. Najvišji sodni dvor določi kazni, proti koji ni dopusten nikak priziv.

V. Ker ni obsodila nemška vlada oseb, ki so zakrivile dejanja proti vojnim običajem, se postavijo te osebe pred zastopnike zveznih držav. Obtoženci imajo pravico posluževati se zagovornika v osebi odvet-nika.

VI. Nemška vlada da na razpolago listine in dokaze, s kojimi so spričana dejanja, ki tvorijo zločin.

Iz Rusije.

Pariški „Tems“ prinaša besedilo brzo-javne okrožnice ruskega sovjeta z dne 2. maja, iz koje je razvidno, da so se združili ruski in ukrajinski bolševiki proti Rumuniji. Obe sovjetski vladi zahtevajo med drugim od rumunske vlade, da izprazni takoj Be-sarabijo in vrne vse, kar je bilo last ruske armade in kar se je zaplenilo besarabskemu prebivalstvu. Okrožnica zahteva jasnega odgovora v 48 urah v ogib nadaljnih ukre-pov, ki jih mislite storiti omenjeni sovjetski vladi glede Rumunije. Brzjavna okrožnica nosi podpis Čičerina in Rakovskega.

Ruski časopisi poročajo, da je napove-dala kavkaška republika Georgija vojno generalu Denikiu, kojemu se na ta način prerežejo zveze z zapadnimi zavezniki.

Angleška poročila preko Arhangelska se glasé, da so pričeli bolševiki napadati ob reki Dvini in Vagi. Posebno na dvinski fronti so se bili srđiti boji, kojih so se u-deležile tudi bojne ladije, ki so se pa mo-rale vsled močnejšega angleškega ognja zopet umakniti. Enako so bili tudi odbiti napadi ob reki Vaga.

Nadaljna poročila iz Rusije se glasé, da so morali zapustiti bolševiki Petrograd in da se je posrečilo admiralu Kolčak-u po-makniti svojo fronto do reke Volge. Ukra-jinci so bajé zopet zasedli Kiev in Letonci so potisnili bolševike na celi črti nazaj.

Nasproti vsem tem vestem pa stoji dejstvo, da morajo zavezniki izprazniti Sebastopol, ker je ogrožen od bolševikov.

Italijanske čete v Koniji.

Iz Carigrada se poroča, da so se izkrcale dne 24. aprila v ismidskem zalivu italijanska čete, ki se stopile takoj v maloazijsko že-leznico, ki jih je odpeljala v Konijo. Tu se nahajajo sedaj le angleške čete. Bajé je bila želja generala Allembry-ja, da se v Mali Aziji skupno nastopa.

TEDENSKI KOLEDAR

7. Maja	Sreda, Varstvo sv. ložefa
8. "	Četrtek, Prikazen Mihaela
9. "	Petek, Gregor nac., Beat.
10. "	Sobota, Antonin Gordijan
11. "	Nedelja, 3. povel. Varstv. sv. Joz.
12. "	Pondeljek, Pankracij
13. "	Torek, Servacij, Glicerjan

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

Učiteljica podučuje italijanščino-nemščino. Naslov pri uredništvu Goriškega Slovenca.

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA
GORICA, ULICA DANTE št. 4
Mnogo let asistent pri Dr. PIKL
Zobozdravniški atelje
Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
okolice in umetniških.

Zaloga volnenega blaga, Sukna, Svile	Zaloga Cefirov, Oksforda, Perkala	Zaloga Platna, Perila i. t. d.
Nova manufakturna trgovina GORICA - Corso Giuseppe Verdi št. 15		
Nasproti Kinematogr. „Edison“	Cene zmerne	Nasproti Kinematogr. „Edison“

! BAZAR !

Na Verdijem tekališču
Corso Giuseppe Verdi 13

Se nahaja bogata zaloga galan-
terij, papirja, dišav, toaletnega
mila, steklenin, glinastih posod
in posebno pogata izbira raz-
glednic in časnikov.

Prodaja se vse na drobno
in na debelo.

S cenami ne more nihče
konkurirati.

Leopold Zakraisek

Zobozdravnik

ADOLF KOLL

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

**Bratje
CLAIN**

BOGATO ZALOŽENO
: Z VSAKOVRSNIM :
: MANUFAKTURNIM :
BLAGOM ZA GOSPE
: : IN GOSPODE : :
PRODAJA SE VSE PO
KONKURENČNI CENI
PRIPOROČA SE ZA
: : OBILEN OBISK : :

: V Vidmu :
Via Paolo Canciani šte. 5
SO OTVORILI TRGOVINO

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

ZADRUGA IZ MILANA

otvorila je s podporo „goriške občine“
v občinski šoli ulica Giacomo Leopardi

RAZSTAVO

raznega pohištva, posteljne in kuhinj-
ske oprave ter vseh drugih potreb-
ščin za obnovo stanovanj. Od-
prta ostane za občinstvo in za vpiso-
vanje naročil od 10 zjutraj do 6 pop.

Zelo znižane cene